

بررسی نقش محافظ دندان ورزش بوکس در پیشگیری از آسیب های دندانی طی لارنگوسکوپی در بیماران تحت بیهوشی عمومی

دکتر محمد رضا سبز علی زنجانخواه*#، دکتر علیرضا بامشکی*، دکتر حسین احمدی فرد**، محمد گوهريان***

* استاد بيار گروه بیهوشی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مشهد

** دستیار تخصصي گروه بیهوشی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مشهد

*** دانشجوی سال ششم دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی مشهد

تاریخ ارائه مقاله: ۸۷/۱۱/۲۵ - تاریخ پذیرش: ۸۸/۳/۶

The Prophylactic Effect of Toothguard in Prevention of Dental Trauma during Laryngoscopy in Patients Undergoing General Anesthesia

MohammadReza SabzAliZanjankhah*#, AliReza Bamshki*, Hossein AhmadiFard**, Mohammad Goharian***

* Assistant Professor, Dept of Anesthesia, Medical School, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran

** Postgraduate Student, Dept of Anesthesia, Medical School, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran

*** Dental student, Dental School, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran

Received: 14 February 2009; Accepted: 27 May 2009

Introduction: Dental trauma during general anesthesia is common and is the most frequent complication of endotracheal intubation. The purpose of this study was to evaluate dental trauma in laryngoscope and prophylactic effect of toothguard on prevention in patients undergoing general aesthetics.

Materials & Methods: In this clinical trial study, approved by ethical committee of Mashhad University of Medical Sciences, 240 patients undergoing general anesthesia and tracheal intubation (120 patients with toothguard and 120 patients without toothguard) were studied. In preoperative and postoperative management, medical history was obtained and physical examination was performed. Variables in this study were age, sex, preoperative and postoperative dental examinations and mallampathi and laryngoscopy scores. Data were analyzed by Fisher's exact test. The level of significance was set at 0.05.

Result: Dental injury was 0.8% frequent in tooth guard group and 5.8% in without toothguard group ($P=0.02$). There was a significant difference in dental trauma in patients with displaced tooth between the two groups ($P=0.013$). Results showed that in patients with mallampathi and laryngoscopy scores of III or IV, dental trauma was more frequent in patients without toothguard ($P=0.03$ and 0.04, respectively).

Conclusion: Dental shields are useful to reduce the force applied to the teeth and potentially reduce the probability of tooth damage during laryngoscopy in patients with difficult intubation and mallampathi and laryngoscopy scores of III and IV.

Key words: Intubation, teeth trauma, malampathi, laryngoscopy, tooth guard.

Corresponding Author: zanjankhahmr@mums.ac.ir

J Mash Dent Sch 2009; 33(2): 139-44.

چکیده

مقدمه: اکثر آسیب های دندانی در طی بیهوشی عمومی اتفاق می افتد و ترومای دندانی شایع ترین عارضه لوله گذاری اندوتراکه آل است. بیشترین دلیل شکایات علیه متخصصین بیهوشی همین عوارض دندانی می باشد. هدف از این مطالعه بررسی نقش محافظ دندان ورزش بوکس در پیشگیری از آسیب های دندانی طی لارنگوسکوپی در بیماران تحت بیهوشی عمومی بود.

مواد و روش ها: در این مطالعه کارآزمایی بالینی که مسائل اخلاقی آن مورد تایید کمیته اخلاق دانشگاه علوم پزشکی مشهد قرار گرفته است، ۲۴۰ بیمار که تحت لوله گذاری قرار گرفتند در دو گروه شامل ۱۲۰ نفر با محافظ دندانی و ۱۲۰ نفر بدون محافظ دندانی مورد مطالعه قرار گرفتند. گرفتن شرح حال و معاینه بیماران قبل و بعد از عمل انجام شد. متغیرهای مورد مطالعه در این تحقیق عبارت بودند از سن، جنس، وضعیت دندان ها قبل و بعد از عمل و درجه بندی لارنگوسکوپی - مالامپاتی. جهت مقایسه از آزمون دقیق فیشر استفاده شد. سطح معنی داری $0/0.5$ در نظر گرفته شد.

یافته ها: میزان فرامای ترومای دندانی در گروه با محافظ دندانی $0/0.8$ % بود که کمتر از گروه بدون محافظ $(0/0.5)$ بود ($P=0.02$). در افرادی که دارای دندان لق بودند، بطور معنی داری ترومای دندانی در گروه بدون محافظ بیشتر از گروه با محافظ بود ($P=0.03$). همچنین در بیماران با درجه مالامپاتی III، ترومای دندانی در گروه با محافظ، کمتر از گروه بدون محافظ بود ($P=0.04$). نتایج نشان داد در بیماران با درجه لارنگوسکوپی III درصد افرادی که دچار ترومای دندانی شده بودند بطور معنی داری در گروه بدون محافظ دندان بیشتر بود ($P=0.04$).

نتیجه گیری: استفاده از محافظت دندانی مفید بوده و از میزان فشار بر روی دندان‌ها کاسته و موجب کاهش احتمال آسیب دندانی در طی زمان لارینگوسکوپی در بیماران با لوله‌گذاری مشکل و درجه مالامپاتی و لارنگوسکوپی III و IV می‌شود.

واژه‌های کلیدی: لوله‌گذاری، ترومای دندانی؛ مالامپاتی، لارنگوسکوپی، محافظت دندانی.

مجله دانشکده دندانپزشکی مشهد / سال ۱۳۸۸ دوره ۳۳ / شماره ۲ : ۴۴-۱۳۹.

مقدمه

به عنوان اهرم قسمت پروگزیمال لارنگوسکوپ حین لوله‌گذاری تراکه آل استفاده شود. علاوه بر این در اثر موقعیت نامناسب راه هوایی یا قفل شدن دندان‌ها هم آسیب دندانی اتفاق می‌افتد. در حین ریکاوری هم اگر از هالوتان استفاده شده باشد اسپاسم در دناک عضله ماستر اتفاق می‌افتد که اگر راه هوایی مصنوعی در حفره دهان باشد، گازگرفتن و فشار دندان مولر بر راه هوایی مصنوعی باعث آسیب دندانی فشار دندان مولر بر راه هوایی مصنوعی باعث آسیب دندانی می‌شود.^(۲) بیمارانی که از قبل مشکل دندانی دارند در خطر بیشتری از مشکل دندانی در حین بیهوشی عمومی هستند. لوله‌گذاری مشکل و با عجله، آسیب‌های دندانی را بیشتر می‌کند. مسائل آناتومیکی لوله‌گذاری مثل ناهنجاری‌های صورت و فک پایین کوچک یا گردن کوتاه که باعث کاهش حرکت گردن می‌شوند باعث لوله‌گذاری مشکل می‌گردند.^(۳)

از ۴ تست زیر جهت تشخیص لوله‌گذاری مشکل استفاده می‌شود:

۱- فاصله بین دندان‌های پیش: عبارتست از فاصله بین دندان‌های میانی فک بالا که هرچه این فاصله بیشتر باشد لارینگوسکوپی مشکل‌تر انجام می‌شود.

۲- کلاس اوروفارنژیال مالامپاتی (تصویر ۱).

۳- فضای مندیبولا. عبارتست از فاصله بین قوس استخوان فک تحتانی تا استخوان های بیوئید (اگر بیشتر از دو بند انگشت باشد لارینگوسکوپی مشکل‌تر انجام می‌شود).

۴- میزان حرکت گردن و سر

انگیزه اصلی جهت انتخاب این پژوهش بررسی آماری دقیق و علمی در مورد آسیب‌های دندانی در طی لارنگوسکوپی و تاثیر محافظت دندان در کاهش ترومای دندان در گروه در معرض خطر بود.

اکثر آسیب‌های دندانی در طی بیهوشی عمومی اتفاق می‌افتد و تروماهای دندانی شایع‌ترین عارضه لوله‌گذاری اندوتراکه آل است. بیشترین دلیل شکایات علیه متخصصین بیهوشی همین عوارض دندانی می‌باشد. انسیدانس عوارض دندانی در طی بیهوشی عمومی ۴ تا ۱۲ درصد گزارش شده است. در یک مطالعه بر روی یک میلیون بیماری که لوله‌گذاری اندوتراکه آل شده و زنده باقی مانده اند انسیدانس ترومای دندانی، یک دندان به ازای هر ۱۰۰۰ لوله‌گذاری بوده است.^(۱) تشخیص حوادث دندانی سخت است. نظر به اینکه وسایل مدرن دندانی و تکنیک‌های جدید، می‌تواند دندان‌ها را به راحتی به حالت اولیه آن برگرداند، برای چشم غیرمسلح تفاوت بین اینکه آسیب دندانی جهت دندان سالم یا ترمیم شده اتفاق افتاده سخت است.^(۲)

آسیب‌های دندانی در جریان بیهوشی عمومی شامل شکستگی‌های دندان، جابجایی ترمیم‌های قبلی دندان، لق شدن دندان و افتادن آن می‌باشد.

آسیب‌های دندانی در حالتهای زیر کلاس‌بندی می‌شوند:^(۲)

کلاس I: آسیب‌های دندانی تا میانی دندان

کلاس II: آسیب‌های دندانی تا عاج دندان

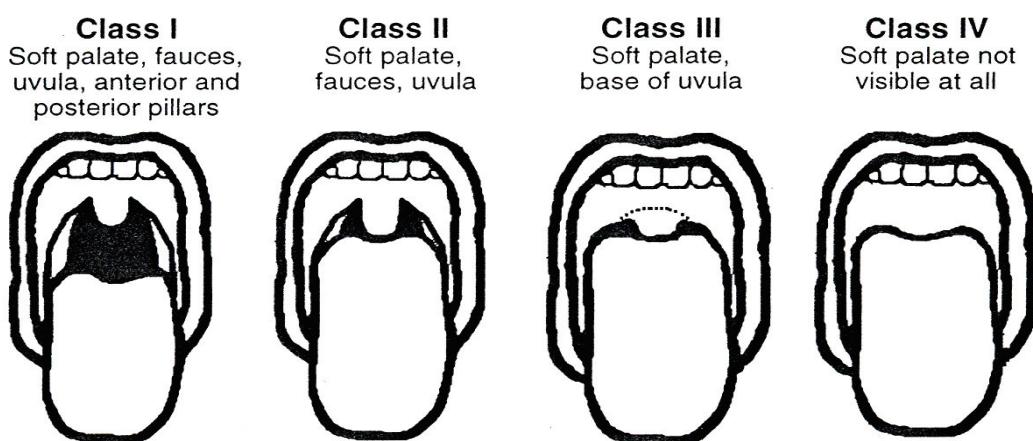
کلاس III: آسیب تا ظاهر شدن پولپ دندانی

کلاس IV: آسیب ریشه دندان

کلاس V: لق شدن دندان

کلاس VI: افتادن دندان

بیشترین آسیب‌های دندانی در طی لارنگوسکوپی و لوله‌گذاری تراشه در دندان‌های پیشین قدامی فک بالا و به ویژه پیش سمت چپ ایجاد می‌شود. آسیب بافت‌های نرم و سخت بیشتر زمانی اتفاق می‌افتد که دندان‌های قدامی فک بالا

تصویر ۱ : انواع درجه بندی مالامپاتی

مواد و روش ها

مطالعه حاضر یک کارآزمایی بالینی است، که مسائل اخلاقی آن مورد تصویب کمیته اخلاق دانشگاه علوم پزشکی مشهد قرار گرفته است. این پژوهش روی ۲۶۰ بیمار که در دو بیمارستان امام رضا (ع) و خاتم الانبیاء (در هر بیمارستان ۱۲۰ بیمار) در سال ۱۳۸۵ تحت لوله گذاری قرار گرفته بودند، انجام پذیرفت. بیماران به طور تصادفی در دو گروه با محافظ دندان مطالعه متغیرهای سن، جنس، مالامپاتی، لارنگوسکوپی مستقیم و وضعیت دندانها و ترومای دندان در نظر گرفته شد. مالامپاتی به صورت ذیل درجه بندی می شود:

- درجه I : کام نرم، چین لوزه، زبان کوچک مشاهده می گردد.
- درجه II : قسمتی از چین لوزه و قاعده زبان کوچک توسط زبان پوشیده شده است.
- درجه III : فقط کام نرم مشاهده می شود.
- درجه IV : کام نرم هم قابل مشاهده نیست.

همچین درجات لارنگوسکوپی نیز به صورت ذیل می باشد:

- درجه I : طناب های صوتی بطور کامل دیده می شود.
- درجه II : فقط قسمت های خلفی طناب های صوتی دیده می شود.

محافظ دندان یک وسیله حمایتی است که تاج دندان را در همه جهات می پوشاند و آنها را در برابر شکستگی و سایر صدمات محافظت می کند. محافظ دندان هم تاج و هم ریشه دندان را حمایت می کند. محافظهای دندان بصورت تجاری موجود هستند (تصویر ۲).

برخی از انواع بطور مناسب و محکم روی دندانها محکم می شوند و برخی دیگر را می توان با استفاده از ژل هایی که بعد از تماس محافظ روی دندان سفت می شوند استفاده کرد. لذا هدف از این مطالعه بررسی نقش محافظ دندان ورزش بوکس در پیشگیری از آسیب های دندانی طی لارنگوسکوپی در بیماران تحت بیهوشی عمومی بود.

تصویر ۲ : محافظ دندانی

میانگین و انحراف معیار سن در افراد تحت مطالعه $30/9 \pm 17/1$ بود که در گروه با محافظه $29/1 \pm 19/0$ و در گروه بدون محافظه $32/6 \pm 15/3$ بود که تفاوت معنی‌داری از نظر آماری نداشت ($P=0/14$).

نتایج نشان داد که ترومای دندانی در گروه با محافظه بطور معنی‌داری، کمتر از گروه بدون محافظه بود ($P=0/0335$) (جدول ۱).

جدول ۲ نشان می‌دهد که در افرادی که دندان پیش‌لق داشته‌اند ۱۰۰ درصد ترومای دندانی در افراد بدون محافظه اتفاق افتاده است.

نتایج بدست آمده از ترومای دندانی بر حسب درجات مالامپاتی در جدول ۳ آمده است. در گروه با محافظه $4/5$ نفر (درصد) و در گروه بدون محافظه $33/3$ دچار تroma شدند (جدول ۳). آزمون فیشر نشان داد تroma در گروه بدون محافظه بیشتر از گروه با محافظه است ($0/03$).

وضعیت ترومای دندانی بر حسب درجه لارنگوسکوپی نشان داد که در افراد با درجه لارنگوسکوپی IV، III، II، I درصد در گروه با محافظه دارای تroma شدند که همین نسبت در گروه بدون محافظه $4/4$ درصد بود (جدول ۴).

• درجه III: طناب‌های صوتی دیده نمی‌شوند فقط اپیگلوت رؤیت می‌شود.

• درجه IV: اپیگلوت نیز دیده نمی‌شود. افرادی که وارد مطالعه می‌شدند پس از کسب رضایت از بیماران، از نظر وضعیت دندانی توسط یک دندانپزشک با استفاده از آینه و سوند مورد معاینه قرار می‌گرفتند و دندان‌ها از نظر وضعیت پریودنتال، پوسیدگی، اکلوژن و لقی مورد بررسی قرار می‌گرفتند و اطلاعات فرمی ثبت می‌گردید. پس از به هوش آمدن بیماران، مجددًا معاینه کامل دندان‌ها انجام شد و کلیه داده‌ها جمع‌آوری شد. در این مطالعه از آزمون دقیق فیشر برای تحلیل داده‌ها استفاده شد و $P=0/05$ به عنوان اختلاف معنی‌دار در نظر گرفته شد.

یافته‌ها

در این مطالعه که در ۲۴۰ بیمار در بیمارستان امام رضا (ع) و خاتم الانبیاء صورت گرفت. ۴۳٪ بیماران، زن (۱۰۴ نفر) و ۵۶٪ مرد (۱۳۶ نفر) بودند که از بیماران مراجعه کننده به اتاق عمل جهت عمل انتخابی انتخاب شدند. بیشترین تعداد بیماران (۱۱۵ نفر معادل ۴۸٪) در رده سنی ۲۹–۱۰ سال بودند و کمترین آنها (۱۰ نفر معادل ۴٪) در رده سنی ۹–۴ سال و بالاتر از ۷۰ سال بودند.

جدول ۱: توزیع فراوانی افراد تحت مطالعه بر حسب ترومای دندانی ایجاد شده هنگام بیهوشی در دو گروه

ترومای دندان	بدون تroma	کل
درصد ترومای دندان	درصد بدون تroma	
۱۰/۸	۷۰/۸	
۱۱۹(۹۹/۲)	۱۱۳(۹۴/۲)	
۱۲۰(۱۰۰/۰)	۱۲۰(۱۰۰/۰)	
$P=0/0335$		

جدول ۲: توزیع فراوانی افراد تحت مطالعه بر حسب وضعیت دندان و ترومای دندانی ایجاد شده هنگام بیهوشی در دو گروه

	بی محافظه			با محافظه		
	درصد تroma	تعداد تroma	تعداد	درصد تroma	تعداد تroma	تعداد
دندان سالم	۴/۱	۴	۹۸	۱/۳	۱	۷۸
پوسیدگی دندن	۷/۱	۱	۱۴	۰/۰	۰	۲۵
دندان پیشین لق	۱۰۰/۰	۲	۲	۰/۰	۰	۱۱
فاقد دندان	۰/۰	۰	۶	۰/۰	۰	۶

جدول ۳ : توزیع فراوانی افراد تحت مطالعه بر حسب درجه مالامپاتی و ترومای دندانی ایجاد شده هنگام بیهوشی در دو گروه

نتیجه آزمون فیشر*	بی محافظت			با محافظت			درجه مالامپاتی
	درصد تروما	تعداد تروما	تعداد	درصد تروما	تعداد تروما	تعداد	
۰/۲۴	۲/۸	۳	۱۰۸	۰/۰	۰	۱۰۱	I , II
۰/۰۳	۳۳/۳	۴	۱۲	۵/۳	۱	۱۹	III , IV
-	۵/۸	۷	۱۲۰	۰/۸	۱	۱۲۰	کل

* Sided

جدول ۴ : توزیع فراوانی افراد تحت مطالعه بر حسب درجات لارنگوسکوپی و ترومای دندانی ایجاد شده هنگام بیهوشی در دو گروه

نتیجه آزمون فیشر*	بی محافظت			با محافظت			لارنگوسکوپی
	درصد تروما	تعداد تروما	تعداد	درصد تروما	تعداد تروما	تعداد	
۰/۲۴	۲/۷	۳	۱۱۱	۰/۰	۰	۱۰۴	I , II
۰/۰۴	۴۴/۴	۴	۹	۶/۳	۱	۱۶	III , IV

* Sided

در ۱۰۰۰ لوله‌گذاری گزارش نموده‌اند.^(۱) آسیب به دندان‌ها تنها در طی لوله‌گذاری ایجاد نمی‌شود در طی نگهداری بیهوشی نیز و قرار گرفتن بد راه هوایی مصنوعی ممکن است سبب آسیب دندان‌ها شود.^(۲)

در طی بیداری از بیهوشی، بخصوص اگر از هالوتان استفاده شده باشد اسپاسم شدید عضلات ماستر ممکن است اتفاق بیند. در این حالت اگر راه هوایی مصنوعی در جای خود باقی بماند گاز گرفتن اسپاتیک آن سبب آسیب به دندان‌ها خواهد شد بیمارانی که مشکل زمینه‌ای در دندان‌های خود دارند با افزایش آسیب‌های دندانی در طی لارنگوسکوپی همراه می‌باشد.^(۳)

در کودکان نیز دندان‌های شیری مستعد در آمدن و جابجایی می‌باشند. لوله‌گذاری‌های با عجله و اورژانس نیز این احتمال را افزایش می‌دهد.^(۴) استفاده از محافظت دندانی در روش مناسبی برای کاهش ریسک آسیب‌های دندانی در بیمارانی که تحت لارنگوسکوپی قرار می‌گیرند می‌باشد اما بطور روتین از آنها استفاده نمی‌شود زیرا تصور می‌شود استفاده از آن دید در طی لارنگوسکوپی مستقیم را کاهش می‌دهد.^(۵)

بحث

آسیب دندانی در اغلب رفنس‌های بیهوشی عنوان شایع‌ترین عارضه لوله‌گذاری ذکر شده است و در واقع آسیب‌های دندانی شایع‌ترین عامل شکایت از متخصصین بیهوشی می‌باشد. وقتی از لارنگوسکوپ بدرستی استفاده نشود و یا در صورت وجود بیماری لته و دندان احتمال آسیب به دندان بیشتر خواهد بود. لارنگوسکوپ همچنین می‌تواند به بافت‌های نرم مانند لته و لب‌ها و هر قسمی که با آن تماس داشته باشد آسیب برساند.^(۶) این آسیب‌ها بیشتر در لوله‌گذاری مشکلی که انجام تکنیک با ظرفت فدای لوله‌گذاری سریع می‌شود اتفاق می‌افتد. شیوع لارنگوسکوپی مشکل ۱-۴ درصد در زنان حامله بیشتر از جمعیت عمومی است. میزان قابل دید بودن ساختمانهای گلوت براساس توضیحات Cormack و Lehane اجازه برآورد لارنگوسکوپی مشکل را فراهم می‌کند. بیماران درجه IV به سختی لوله‌گذاری می‌شوند و در بیماران درجه III لوله‌گذاری مشکل بوده و حتی غیرممکن خواهد بود.^(۷) شیوع تروما به دندان از ۴٪ تا ۱۲٪ گزارش شده است. در یک بررسی بزرگ که بر روی بیش از یک میلیون نفر انجام شد شیوع آسیب دندانی بدنیال لوله‌گذاری را یک مورد www.SID.ir

۴- بهترین کار پس از ایجاد آسیب دندان مشاوره با دندانپزشک می باشد اما معمولاً دسترسی به دندانپزشک در مراحل اولیه امکان پذیر نیست در این صورت متخصص بیهوشی کارهای اولیه را انجام می دهد. اگر قطعه از دندان شکسته شده باشیست آن را پیدا نموده و خارج نمود. در صورتی که پیدا نشد بایستی Chest XRAY روبرو و لترال گردن گرفته شود تا از عدم عبور جسم خارجی از گلوت اطمینان حاصل گردد.

اگر دندان از جا در آمد یا لق شد بایستی آن را در جای خود قرار داد و با انگشت بر دو طرف دندان بر روی لثه فشار می آوریم البته این کار را پس از هوشیاری کامل بیمار باید انجام داد زیرا احتمال اسپیراسیون وجود دارد. در طی این زمان دندان را باید در محلول نرمال سالین یا شیر قرار داد.

۵- در کلیه بیماران قبل از عمل جراحی معاینه بیماران جهت تعیین درجه لارنگوسکوپی و مالامپاتی انجام شود و در صورت تشخیص لوله‌گذاری مشکل به دلیل افزایش ترومای دندان در این دو گروه جهت کاهش آن از محافظ دندان استفاده شود.

نتیجه گیری

استفاده از محافظ دندانی مفید بوده و از میزان فشار بر روی دندان‌ها کاسته و موجب کاهش احتمال آسیب دندانی در طی زمان لارینگوسکوپی در بیماران با لوله‌گذاری مشکل و درجه مالامپاتی و لارنگوسکوپی III و IV می شود.

تشکر و قدردانی

بدینویسیله از معاونت محترم پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی مشهد که هزینه‌های مربوط به طرح را متفقی گردیده‌اند تقدیر و تشکر می گردد.

در این تحقیق مشاهده شد که استفاده از محافظ دندانی بطور معنی‌داری باعث کاهش آسیب‌های دندانی در طی بیهوشی عمومی می شود.

در این تحقیق موارد زیر پیشنهاد و توصیه می شود به این امید که در پیشگیری و کاهش ترومای دندان در طی لارنگوسکوپی مستقیم موثر واقع شود.

۱- جهت پیشگیری از مسائل قانونی، بدليل اینکه در بیماران با مشکلات دندانی احتمال بروز آسیب در طی لارنگوسکوپی افزایش می یابد اگر بیمار از مشکلات دندان خود اطلاع داشته باشد یا وی را آگاه سازیم احتمال شکایت بیمار به دنبال ایجاد آسیب کاهش می یابد. وضعیت دندان‌ها بایستی در ارزیابی قبل از عمل بیمار بررسی و در پرونده وی ثبت گردد. اغلب آسیب‌های دندان قابل درمان می باشند و بایستی مشاوره با دندانپزشک انجام شود.

۲- آسیب به دندان‌ها فقط در طی لوله‌گذاری ایجاد نمی شود. در طی نگهداری بیهوشی نیز نحوه صحیح قرار دادن راه هوایی مصنوعی از آسیب دندان جلوگیری می کند.

۳- مشکلات زمینه‌ای دندان شامل پوسیدگی، ترمیم، سابقه معالجه ریشه و بیماری پریودنتال می باشد.

افراد سالمند و کودکان و خانم‌ها در طی حاملگی مستعد آسیب دندان بیشتری هستند. در این گروه توصیه می شود با توجه به نتیجه تحقیق از محافظ دندان استفاده شود. اگرچه در مطالعه فوق دقیقاً مهارت شخص انجام‌دهنده لارنگوسکوپی بررسی نشده است اما احتمالاً میزان تبحر شخص لارنگوسکوپی کننده نیز عامل موثری می باشد.

منابع

- Miller RD. Miller's Anesthesia. 6th ed. Australia: Elsevier; 2005. P. 1617-52.
- Atlee JL. Complication in Anesthesia. 2nd ed. Philadelphia: W.B.Saunders Co; 2006. P. 138-45.
- Fung Bk, Chan MY. Incidence of oral tissue trauma after the administration of general anesthesia. Acta Anesthesiol Sin 2001; 39(4): 163-7.
- Owen H, Waddell-Smith I. Dental trauma associated with anaesthesia. J Anaesth Intensive Care 2000; 28(2): 133-45.
- Mc Fadden LR, O'Donnell JM, Rose CE. Dental guards: Helpful or hazards? A case report. AANA J 2000; 68(2): 127-30.
- Monaca E, Fock N, Doehn M, Wappler F. The effectiveness of preformed tooth protectors during endotracheal intubation: An upper jaw model. Anesth Analg 2007; 105(5): 1326-32.